

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2025 - week 18

WEMMEL, SINT-SERVAAS PAASWAKE 2025

De mensen uit de verschillende parochies van de pastorale zone werden ontvangen met een welkom, een geel-witte dahlia, een lantaarntje, en twee brandende kaarsen aan de poort van de Sint-Servaaskerk. De toon was direct gezet. Ook de geurende bos paasbloemen bij het binnenkomen van de kerk zei het : het is Pasen !

De plechtige dienst begon, zoals het hoort, in het duister en in stilte. In de donkerte van de avond werd het paasvuur aangestoken en gezegend, en ook de nieuwe paaskaars, getooid met het logo van het Heilig Jaar, ontving het gezegende vuur.

© Sofie Vanden Broeck

De kaars werd plechtig naar voor gedragen – “Licht van Christus ! Heer, wij danken U !” – en alle

aanwezigen konden hun klein kaarsje aansteken aan de vlam van de paaskaars.

© Sofie Vanden Broeck

Zo vulde de kerk zich stilaan met licht, tot de paaskaars hoog op de kandelaar stond, en het licht in heel de kerk brandde.

Na het verhaal van het begin, het scheppingsverhaal, weerklonk de grote paaslitanie : “Gij die geroepen hebt Licht, en het licht werd geboren; Gij die geroepen hebt O Mens, en wij werden geboren...” Ook het verhaal van de uittocht ontbrak niet, op het einde bekroond met klokkengelui en een feestelijk ingezette Gloria.

Na het verrijzenisevangelie van Lucas (“Zij vonden de steen weggerold...”) sprak ondergetekende over de tekst op het kaartje dat de mensen bij het

binnenkomen gekregen hadden : “Woorden krijgen nieuwe adem” De volledige tekst kan u herlezen in de zonekrant.

Ook werd het nieuwe doopwater gewijd, en iedereen kon zich hiermee tekenen. Het grote dankgebed was vandaag ook speciaal feestelijk : het werd gezongen. En op het einde van de viering werden vertegenwoordigers van de andere parochies uitgenodigd om ook hun paaskaars aan te steken met het gezegende vuur. Een speciaal moment van samenhang.

Die samenhang was ook te voelen tijdens de receptie achteraf. Tijdens de gesprekken heerste er

dankbaarheid en vreugde, een echte paasfeer. En omdat de kaarsen buiten waren blijven branden, zijn er nog tot na 23 uur mensen de kerk binnengekomen. Het is een late paasavond geworden. Maar ondergetekende zat op paaszondag om 10 uur weer aan het orgel, om paasmuziek te spelen voor de mensen die eventjes (of iets langer) binnenkwamen in de kerk.

Met dank aan Linda en Kristel voor het voorlezen, en aan Annemie voor het voorzingen.

Namens de parochieploeg wens ik u allen een vreugdevol en vredevol paasfeest. Alleluia !

Constant

© Linda Verdict

OSSEL, SINT-JAN DE DOPER

PAASCOMPOSITIES: WITTE DONDERDAG EN GOEDE VRIJDAG

Opstelling: Hilda Heyvaert - Foto's: © Jean-Pierre Stalmans

Witte Donderdag

Pasen

PASTORALE ZONE SAMUEL VORMSEL

Op zaterdag 3 mei 2025 is het een feestdag voor onze pastorale zone Samuel.
Dan worden 23 kinderen uit onze zone gevormd in de kerk van Relegem.
Om 10 u is het de beurt aan de kinderen van Brussegem, Hamme, Ossel en Relegem.

In de namiddag, om 14 u, is het de beurt aan de kinderen van Wemmel.

Als pelgrims van hoop, kijken we uit naar een deugddoende en inspirerende viering.

Linda

RELEGEM, SINT-JAN DE DOPER GOEDE VRIJDAG VIERING

Fotoreportage © Rita Steels en Sofie Vanden Broeck

BLOEMENHEILIGEN (1)

HYACINTHUS EN HYACINTHA

Mei wordt ook wel de bloemenmaand genoemd, of de bloemaand. We willen deze maand enkele heiligen in de kijker zetten, van wie de naam verwijst naar een bloem. De eersten in de rij zijn Hyacinthus en Hyacintha.

Hyacinthus van Polen © Wikimedia Commons

Hyacinthus werd geboren in 1185, als tweede zoon in een adellijke familie van Polen. Samen met zijn drie jaar oudere broer werd hij opgeleid in Krakau door hun oom, bisschop Yvo. Zij deden het zo goed, dat er al gauw over hen gesproken werd als "het slimme, heilige stel". Hyacinthus studeerde verder in Praag, Parijs en Bologna, en was doctor in de rechten en de theologie. Samen met hun oom zijn ze ook naar Rome getrokken, waar ze getuigen waren van een wonder door de heilige Dominicus.. Ze traden in in de orde van Dominicus, en Hyacinthus werd daarna gezonden om het geloof te verkondigen in Polen en omstreken. Hij heeft 35 jaar rondgezworven in Pommeren, Lithouwen, Zweden, Noorwegen, Denemarken, Schotland, Rusland, Turkije en Griekenland. Hij zou tijdens zijn laatste reis zelfs tot in Tibet geweest zijn.

Bij een aanval op een klooster in Kiev kon hij eens een Mariabeeld redden en een kruisbeeld, dat zo zwaar was dat hij het normaal niet had kunnen optillen. Hij wordt dan ook dikwijls afgebeeld met deze twee attributen (of met een monstrans)

Hyacinthus werd heilig verklaard op 17 april 1594 door paus Clemens VIII. Hij wordt de apostel van Polen genoemd, en is ook de patroonheilige van het land. Zijn feestdag is op 17 augustus.

Minder bekend is **Hyacinthus van Caesarea**, in Cappadocië.

Schrijn van Hyacinthus van Ceasarea © Wikimedia Commons

Hij kwam uit een christelijke familie, maar werd als jongen uitgekozen om te dienen in de hofhouding van de Romeinse keizer Trajanus. Hij nam daar echter niet deel aan de officiële plechtigheden voor de Romeinse goden. Dat bleef natuurlijk niet onopgemerkt, en Hyacinthus werd aangegeven als christen. Omdat hij niet wilde verzaken aan zijn geloof, werd hij gemarteld, en kreeg hij in de gevangenis enkel eten dat geofferd was geweest tijdens de heidense plechtigheden. Dat mochten christenen echter niet eten, en zo stierf Hyacinthus, na 38 dagen, in het jaar 108 stilletjes de hongerdood, twaalf jaar oud. Vlak voor zijn dood zagen de gevangenisbewaarders nog engelen die de jongen een gouden kroon op het hoofd zetten. Later werd zijn stoffelijk overschot naar Caesarea gebracht.

In de kerk van de abdij van Fürstenfeld in Beieren wordt nog steeds in een glazen schrijn zijn volledig gebeente bewaard, dat helemaal bedekt is met edelstenen en goud. Hoe en wanneer dit daar gekomen is, is totaal onbekend. Zijn feestdag is 2 of 3 juli.

En dan zijn er in de derde eeuw nog **de broers Hyacinthus en Protus**..

Hyacinthus en Protus. © Wikimedia Commons

Ze leefden als eremieten, en bestudeerden de oude geschriften. In het jaar 240 werden ze door Filippus, de prefect van Egypte, aangesteld tot huisleraren van zijn dochter Eugenia. Ze bekeerden het meisje tot het christendom. Met ene Eugenia trokken ze samen naar Rome, waar ze een familielid van keizer Valerianus, Basilia, ook tot het christendom bekeerden. Uiteraard werden ze allemaal aangeklaagd, en in het jaar 258 of 262 werden ze met het zwaard terechtgesteld. Hun feestdag is 11 september.

Hyacintha Mariscotti heette oorspronkelijk Clarice.

Hyacintha Mariscotti © Wikimedia Commons

Zij werd geboren in een adellijke familie in Vignanello, in de provincie Viterbo in Italië. Ze hield van het rijkelijke leven, en was verliefd geworden op een jonge markies. Maar de markies kreeg de hand van de

jongere zuster van Clarice, Hortensia (ook al een bloem). Clarice kon dit haar vader niet vergeven, en maakte hem het leven zuur. Als reactie stuurde hij haar naar het franciskanessen-klooster in Viterbo. Ze nam de naam Hyacintha aan. Maar in het klooster bleef ze een rijkelijk leven leiden, met een eigen flat, met twee novicen als bedienden, en gekleed in chique kleren. Op een bepaald moment werd ze ernstig ziek, en werd ze vermaand door een franciskaner-pater. Ze bekeerde zich, en de laatste 24 jaar van haar leven deed ze bovenmenselijk boete om alles goed te maken. Haar leven stond vanaf dan in het teken van nederigheid, gebed, geduld en boete. Zij stierf op 30 januari 1640 te Viterbo.

Hyacintha werd heilig verklaard in 1807 door paus Pius VII. Haar feestdag is op 30 januari. Zij is de co-patrones van de stad Viterbo.

En **Hyacintha Marto** was een van de drie kinderen aan wie Maria zesmaal verschenen is in Fatima, samen met haar broer en een nichtje.

Hyacintha Marto © Wikimedia Commons

Hyacintha was de jongste van de drie. Zij is geboren op 11 maart 1910 te Fatima, en is na een slepende ziekte die ze geduldig verdroeg, op tienjarige leeftijd overleden in een ziekenhuis in Lissabon. Haar pijn droeg ze op aan de heilige Maagd, tot genoegdoening van de zonden van de mensen. Haar feestdag is op 20 februari. Op 13 mei 2000 zijn Hyacintha en haar broertje Francisco (die ook nog geen elf jaar oud was bij zijn overlijden) in Fatima zalig verklaard door paus Johannes Paulus II. Op 13 mei 2017 zijn ze in Fatima heilig verklaard door paus Franciscus. Het proces voor de zaligverklaring van hun nichtje Lucia loopt sinds 2008.

Constant

OSSEL, SINT-JAN DE DOPER
PAASEIERENRAAP

Fotoreportage © Jean-Paul Guilliams

RELEGEM, SINT-JAN DE DOPER
PAASBEZINNING

© Sofie Vanden Broeck

Hij is verrezen !
Zoek Hem, waar Hij te vinden is
niet in een verre geschiedenis,
niet in koude stenen,
niet in dode letters.

Hij leeft,
overal waar mensen geven om elkaar,
waar mensen kiezen voor de liefde en het leven,
voor schoonheid, goedheid en waarheid,
waar mensen elkaar op de been helpen
en tot leven laten komen.

Hij laat zich vinden door wie Hem zoekt,
Hij doet open voor wie klopt,
Hij antwoordt aan wie vraagt,
Hij leeft,
En brengt leven.

Alleluia

DE VROUWEN GINGEN NAAR HET GRAF

Evangelie (Lucas 24, 1-12)

Op sabbat namen de vrouwen de voorgeschreven rust in acht, maar op de eerste dag van de week gingen ze 's morgens heel vroeg naar het graf, met de kruiden die ze hadden klaargemaakt. Ze vonden de steen weggerold van het graf, en gingen naar binnen, maar vonden er het lichaam van de Heer Jezus niet. Ze wisten niet wat ze ervan moesten denken. Opeens stonden er twee mannen voor hen in stralend witte kleren. Daar schrokken ze van en ze sloegen hun ogen neer. Maar de mannen zeiden : "Waarom zoekt u de levende bij de doden ? Hij is niet hier, Hij is tot leven gewekt. Vergeet niet wat Hij u destijds in Galilea heeft gezegd : 'De Mensenzoon moet overgeleverd worden in handen van zondaars, gekruisigd worden, en op de derde dag weer opstaan.'" Toen herinnerden ze zich zijn woorden. Ze keerden van het graf terug naar huis, en vertelden dat alles aan de elf en aan alle anderen. Het waren Maria van Magdala, Johanna en Maria van Jakobus en de overige vrouwen die bij hen waren. Ze vertelden het dus aan de apostelen, maar in hun ogen was het onzin wat de vrouwen zeiden, en ze geloofden hen niet. Toch holde Petrus naar het graf, en toen hij er een blik in wierp, zag hij alleen de linnen doeken. Hij ging terug naar huis, verbaasd over wat er gebeurd was.

Dat kaartje voor Pasen staat bij ons thuis al enkele dagen op de kast. En van aan de tafel zit ik daar recht op te kijken. "Woorden krijgen nieuwe adem", het intrigeert me al enkele dagen.

Ik citeer de tekst op de achterkant : "Het is gebeurd toen iemand ook voorbij zijn sterven weer onder vrienden zichtbaar werd, en woorden nieuwe adem kregen. Het werd een lied voor iedereen : Sta op en durf de weg te gaan die door de nacht leidt naar het ongenaakbaar leven."

"Durf de weg te gaan" : dat sluit aan bij het thema van het Heilig Jaar, Pelgrims van Hoop. En dat logo van het Heilig Jaar siert ook de nieuwe paaskaars. Het toont vier gestileerde figuren die de hele mensheid verbeelden vanuit de vier hoeken van de aarde. Ze houden elkaar vast, wat wijst op de solidariteit en broederschap die volkeren moeten verenigen. De eerste figuur houdt zich daarbij vast aan het Kruis. De onderliggende golven geven weer dat de

pelgrimstocht van het leven niet altijd over rustige wateren gaat. De hoop in het logo is verbeeld door het anker waarin het kruis aan de onderkant overgaat. Als ge een lange tocht maakt, dan kan het gebeuren dat ge op uw adem trapt, dan hebt ge nieuwe adem nodig. En het feest van vandaag schenkt ons die.

Maar wat is dat dan juist : nieuwe adem geven ? Is dat een soort "reanimatie" ? Dat klinkt redelijk dramatisch, maar als we het woord reanimatie letterlijk interpreteren, betekent het : weer 'anima' geven, weer leven geven, ziel, bezieling. En wat is er mooier dan leven geven ?

De mens ontving zijn eerste ademhaling van God. In het scheppingsverhaal sprak God woorden, en die werden leven. In het tweede scheppingsverhaal staat het zelfs heel letterlijk : "Toen boetseerde God de mens uit het stof dat Hij van de aarde nam, en Hij blies hem de levensadem in de neus : zo werd de mens een levend wezen." Ook het evangelie van Johannes begint op een gelijkaardige manier : "In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, het Woord was God, en door Hem is alles ontstaan." En wanneer Jezus na zijn dood verschijnt aan de elf, dan "ademde" Hij over hen, zegt Johannes : Hij ademde hen tot nieuw leven.

In het Hebreeuws wordt de naam van God geschreven als YHWH. Door de tijd is er een A en een E aan toegevoegd – allicht omdat we graag klinkers gebruiken in woorden. En zo ontstond de naam Jahweh. Maar volgens wetenschappers én theologen staat de naam YHWH voor het geluid van de ademhaling : in- en uitademing. Zonder klinkers is de naam van God ademhaling. De eerste ademhaling en het eerste gehuil van een pasgeboren baby getuigt dus al van de naam van God. Elke keer wanneer we ademen, spreken we de naam van God uit, of we nu willen of niet, heel ons leven lang.

Mogen de oude woorden ons vandaag en alle dagen nieuwe adem geven, mogen ze ons doen her-boren worden, nieuwe mensen worden.

En mogen ook wij mensen nieuwe adem geven, doen herboren worden tot nieuwe mensen.

"Toen herinnerden ze zich zijn woorden", schrijft Lucas in het evangelie. En de 'herinnering' aan die woorden, werd eensklaps 'verkondiging'.

Dat is juist hetzelfde als : Woorden nieuwe adem geven. Toen, en nu, en altijd opnieuw.
En dan zijn we echte paas-mensen, pelgrims van hoop.
Moge dit paasfeest dode letters tot leven wekken, adem geven, hier en nu.

Het boek der Psalmen eindigt met de zin : "Iedereen die adem heeft, loof de Heer. Alleluia !"
Zalig Paasfeest. Alleluia !

Constant

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van: WITTE DONDERDAG

Evangelie: Johannes 13, 1-15

Wie in de verzorging werkt, weet dat het een belastend werk voor de rug is. Bukken, tillen, het belast de spieren. Wie het bijv. ook weten, zijn de leggers van kasseien en plaveien. We zien ze hier soms aan het werk in onze straten: zittend op de knieën, voorovergebogen, met een zware hamer kloppend om de kasseien op hun plaats te krijgen. Weer iets anders is de behandeling van gevangenen in een bepaald Amerikaans land zoals we op tv konden zien. Geketend aan handen en voeten vooruitgeduwd met het hoofd naar beneden gedrukt door twee bewakers. Dat is pure vernedering.

Uiterekend op Witte Donderdag, de voorlaatste dag van zijn leven, kiest Jezus ervoor om een gebaar in die zin te stellen. Hij buigt zich diep en wast de voeten van zijn leerlingen. Een gebaar dat zowel dienstbaarheid als solidariteit oproept.

Dienstbaarheid, want zo ziet hij zijn levenszending: dienen om anderen te verheffen. Solidariteit met alle kleinen en vernederden van deze wereld. Zoals Jezus zich ook boog toen men die vrouw tot bij hem bracht die op overspel was betrapt. Toen bukte

Jezus zich en schreef in het zand. Dat bukken was een gebaar van uiterste solidariteit, zich kleinmaken zoals die vrouw kleingemaakt werd. En dan zeggen: ik veroordeel u niet, maar ga en zondig niet meer. Een woord van vrede en het geven van nieuwe kansen. Op al die manieren geeft Jezus ons zijn levensboodschap mee: heb elkaar lief zoals ik u heb lief gehad. Wat ik voor jullie gedaan heb, doe dat ook voor elkaar. Zoals hij in de eucharistie zegt: breek en deel om mij te gedenken, doe evenzo om mij altijd in jullie midden te hebben.

Wie in het spoor van Jezus op tocht wil gaan zal zich dus vuil moeten maken aan het stof van de wereld. Hij zal zich soms diep moeten bukken zoals een slaaf de voeten van zijn heer wast. Maar het mag gebeuren in het besef dat wat je zo voor de minsten gedaan hebt, je het gedaan hebt voor de Heer zelf. Mocht de betekenis van dit gebaar ons in dit uur van samen vieren weer wat duidelijker geworden zijn en mag het ons dichter bij elkaar en bij de Heer brengen.

Wemmel, Sint-Engelbertus

Overleden

WEMMEL, Sint-Servaas

Jan Vanden Houte, echtgenoot van Cecile Amerijckx, geboren te Wemmel op 15 december 1940 en er overleden op 17 april 2025; hij verbleeft in het WZC Hestia te Wemmel

Dat hij moge rusten in de vrede van de Heer.

Vieringen van de komende zondagen:

Tweede Paaszondag – Beloken Pasen

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

Dinsdag, 29 april

19.00u: Eucharistieviering

Intenties: Jeanette Van Lombergen – De Boeck

Uit dankbaarheid

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 27 april

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 27 april

09.00u : Eucharistieviering

Lector: Francine Elpers

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zondag 27 april

10.30u: Dienst Woord en Communie- Gezinsviering

Lector : Vormelingen en Catechisten

Misdienaars: Maaren en Nathan

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 26 april

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 27 april

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 27 april

10.30u: Eucharistieviering

Intentie: Jaarmis Leopold Bogaert, Jaarmis Jean Van Camelbeke, Anne-Marie Van Campenhout en overleden familieleden.

Derde Paaszondag

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

Dinsdag, 06 mei

19.00u: Eucharistieviering

Intentie: Jgt. Pol Verhaegen en familie

Jgt. Gustaaf Willems en echtgenote Maria Segers en Stef

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 4 mei

9.00u: Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 04 mei

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zaterdag 03 mei

10.00u: Vormselviering voor de kinderen van Brussegem, Hamme, Ossel en Relegem

14.00u: Vormselviering voor de kinderen van Wemmel

Zondag 04 mei

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Paul Apers

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 03 mei

20.30u: Dienst Woord en Communie (N)

Zondag 04 mei

11.00u: Eucharistieviering (N/F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 04 mei

10.30u: Dienst Woord en Communie